

ПРОТОКОЛ

№ 429

гр. Пазарджик, 04.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венцислав Ст. Маратилев

Членове: Димитър П. Бозаджиев
Асен В. Велев

при участието на секретаря Виолета Сл. Боева
Сложи за разглеждане докладваното от Асен В. Велев Въззивно гражданско дело № 20235200500433 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

За жалбоподателя „Експрес – М“ ЕООД, редовно призова, не се явява и не изпраща представител.

Съдът докладва постъпила по делото писмена защита от 03.10.2023г. от процесуалния представител на жалбоподателя адв. Р. П., с което се изразява становище за даване ход на делото, както и становище по съществото на спора. Представен е списък на разноските и препис от писмената защита за противната страна.

Ответницата М. А. Р., не се явява, редовно призована. За нея се явява адв. Е. М. с пълномощно по делото.

Адв.М.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото. В днешното съдебно заседание страните са редовно призовани, надлежно се представляват в процеса, поради което и на основание чл.142, ал.1 от ГПК,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е по чл.258 и следващите от Гражданския процесуален

кодекс.

С Решение № 300/11.05.2023г. по гр.д. № 1174/2022г. по описа за 2022г. н а III граждански състав на Районен съд - П. са уважени частично предявените от ищцата М. А. Р., обективно кумулативно съединени искове по чл. 133, ал. 1 от ТЗ и по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД срещу ответника „ЕКСПРЕС-М“ ЕООД, като дружеството е осъдено да ѝ заплати сумата от 20 685,40 лева, представляваща неизплатена част от печалба (дивиденди), разпредЕ. с Решение от 24.08.2017 г. на Общото събрание на ответника, ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда - 27.10.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 5 275,10 лева – законна лихва за забава върху главницата от 20 685,40 лева за периода от 23.04.2020г. до 27.10.2022г, като е отхвърлил иска за законната лихва за забава за разликата над 5 275,10 лева до пълно предявения размер от 10 336,75 лева за периода от 24.11.2017г. до 22.04.2020г. като неоснователен и недоказан. Съразмерно на уважената и отхвърлената част от исковите претенции, съдът е присъдил и разноси, съответно 4 594,35 лева – в полза на ищцата Р. и 708,13 лева – в полза на ответника „ЕКСПРЕС-М“ ЕООД.

В законоустановения срок срещу постановеното решение е постъпила въззивна жалба от ответника, в частите, с които исковите претенции са уважени. Счита, че решението е неправилно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, незаконосъобразно и необосновано. Излага, че по отношение предявения иск по чл. 133, ал. 1 от ТЗ съдът неправилно бил приел, че е осъществен фактическият състав за разпределяне на дивиденди. Счита, че фактите са правилно установени, но оспорва изводите на съда, доколкото цитираната в решението съдебна практика, била неотнositима към спора. Излага, че съдът не бил съобразил, че проведеното ОС не било приключило, както и че при кумулиране на печалбите за предходните финансови години, съгласно предходни решения на ОС, цялата печалба включително и тази към 31.12.2016г. били отнесени като неразпредЕ. печалба. Поради това се касаело за авансово разпределяне по неприключилата финансова година и липса на формиране на печалба, с оглед приетата по делото ССчЕ, че за периода 01.01-31.06.2017г. няма формирана печалба, макар и с натрупване за минали години същата да била в размер на 677 770,12 лева. С оглед на това, излага, че към 24.08.2017г. ищцата не е

имала субективно право да получи дивиденди за 2017г., доколкото вземането не било изискуемо и ликвидно, тъй правото ѝ било висящо, докато е в членствени правоотношения с дружеството. Излага, че ищцата е могла да претендира дивиденди до 23.12.2019г., когато е дарила дяловете на дъщеря си, поради което след като не е получила дивиденди преди тази дата, правата върху тях са преминали върху дъщеря ѝ. Твърди, че фактическият състав за правото на разпределение на дивиденди не се е осъществил, доколкото липсвали предпоставките – изискуемост и ликвидност на вземания, поради което неправилно съдът уважил исковите претенции. Счита, че от ГФО за 2017г., публикуван в ТРРЮЛНЦ било видно, че данъчната печалба била 26000 лева, поради което не могат да се разпределят дивиденди в размер на 100000 лева и то само за единия съдружник. Счита, че от края на 2019г. дъщерята на ищцата била носител на субективното материално право на дивидент, като неин правоприемник, доколкото не бил завършен фактическият състав. Доколкото искът за законната лихва е акцесорен, твърди, че с оглед неоснователността на главния иск, то същият се явява също неоснователен. С въззивната жалба не представя доказателства, прави искане да се съобрази публикувания в Търговския регистър ГФО на дружеството за 2017г. Прави се искане за отмяна на първоинстанционното решение, в обжалваните части, с които са уважени исковете и постановяване на ново решение, с което последните да се отхвърлят. Моли за потвърждаване на решението в отхвърлителната му част. Претендира присъждане на разноски пред двете инстанции.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от процесуалния представител на ищцата в първоинстанционното производство, с който изцяло се оспорва въззивната жалба като неоснователна. Излагат се подробни съображения, във връзка с възраженията направени във въззивната жалба. Не се представят нови доказателства и не се правят нови доказателствени искания пред въззивния съд. Счита, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно в обжалваната част, поради което моли да бъде потвърдено изцяло. Претендира присъждане на разноски.

В частта, с която съдът е отхвърлил предявения иск по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за законната лихва за забава върху главницата, за разликата над 5 275,10 лева до пълно предявения размер от 10 336,75 лева за периода от 24.11.2017г. до 22.04.2020г. като необжалвано, решението е влязло в законна сила.

Адв. М.: - Оспорвам жалбата като неоснователна. Поддържам отговора. Няма да соча доказателства. По направеното доказателствено искане от ищеца предоставям на съда.

Съдът, след съвещание, по направеното доказателствено искане във въззивната жалба да се вземе предвид публикувания в ТР годишен финансов отчет на ответното дружество за 2017 г. счита, че доколкото още в отговора на исковата молба ответника не е изразил възражения и съответно не е въвел твърдения по отношение необходимостта от събиране на това доказателство и с оглед на това, че това доказателствено искане е направено за първи път едва във въззивната жалба, без да са посочени обективни причини за невъзможност да бъде ангажирано пред първата инстанция, както и конкретни процесуални нарушения на първоинстанционния съд по смисъла на чл. 266 ал. 3 от ГПК намира, че това доказателствено искане е преклудирано, поради което следва да бъде оставено без уважение.

С оглед на това

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното искане във въззивната жалба.

Адв. М.: - Нямам искания по доказателствата.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв.М.: - Моля, да отхвърлите въззивната жалба като неоснователна и потвърдите в обжалваната част решението на РС – П.. Представям списък на разnosки и документи удостоверяващи заплащането на същите с фактури и платежни. Претендираме присъждане на разnosките.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен

срок до 04.11.2023г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 9.45 часа.

Председател: _____

Секретар: _____